

[Finansministeren.]

og Ure, Afgiften paa Pap og Papir, paa Parfumer og Toiletmidler, paa Mineralvand samt paa Glødelamper og Radiolamper. Forhøjelserne af ældre Afgifter vedrører Tobaksvarer, Omsætningen af stærke Drikke og Chokolade- og Sukkervarer.

Disse midlertidige Afgifter og Afgiftsforhøjelser indeholdes i Lov om midlertidige Forbrugsafgifter af 31. Oktober 1942 med de Ændringer, der er gennemført ved Loven af 2. Juni 1943 og Loven af 30. Maj 1945, hvorved Tøjskatten blev ophævet.

Der stilles nu Forslag om, at disse midlertidige Love forlænges med yderligere et Aar. Det var ønskeligt, om flere af disse Afgifter kunde nedsættes, men saaledes som Statens finansielle Forhold er i Øjeblikket, er der ingen Mulighed herfor. Disse Afgifter spiller jo en meget betydelig Rolle inden for Budgettet. Man regner ganske skønsomt med, at af de ca. $\frac{3}{4}$ Milliard Kroner, som Forbrugsafgifterne indbragte i 1944—45, hidrørte ca. 400 Mill. Kr. fra de midlertidige Love. I det løbende Finansaar vil Provenuet af Forbrugsafgifterne blive væsentlig mindre end sidste Aar. Tøjskatten, der blev ophævet fra 1. Juni i Aar, indbragte jo tidligere ca. 100 Mill. Kr. om Aaret eller — med Fradrag af Tøjkortene — ca. 75 Mill. Kr. netto. Dertil kommer, at flere af Forbrugsafgifterne har været stærkt nedadgaende i den sidste Tid. For de 5 Maaneder fra 1. April i Aar til Udgangen af August er der en Nedgang i Forbrugsafgifterne i Forhold til sidste Aar paa ca. 80 Mill. Kr. Alene i de sidste to Maaneder er der Tale om en Nedgang paa 53 Mill. Kr. Selv om Forsyningerne skulde blive noget bedre, stiger Afgifterne ikke straks, idet der paa flere betydende Afgiftsomraader som f. Eks. Tobak ydes ret lang Kredit, saaledes at en øget Omsætning i mange Tilfælde først giver sig Udtryk i Afgiftstallene flere Maaneder senere. Det er selvfølgelig under disse Forhold ikke muligt at opstille nogenlunde paalidelige Beregninger over, hvad Forbrugsafgifterne vil indbringe i dette Finansaar. I Finansministeriet tør man for Tiden ikke anslaa Beløbet til mere end 550 Mill. Kr. under Forudsætning af, at de midlertidige Afgifter er gyldige i hele Finansaaret. Efter dette foreløbige Skøn skulde Resultatet altsaa blive en Nedgang for hele Aaret paa omkring 200 Mill. Kr. — Som Forslaget her er formuleret, sker der en Realitetsændring i Forhold til den tidligere Lovgivning, idet der ikke er medtaget nogen

Ændring paa det Punkt, der i den bestaaende Lov bestemmer, at man inden for Lovens Tidsfrist skal aflevere en vis Del af Provenuet ved Afgifterne paa Tobak og stærke Drikke til en særlig Konto, som Staten har oprettet i Nationalbanken, en Konto, over hvilken der kun kan disponeres ved særlig Lov. Det er min Opfattelse, at den stærke Nedgang i Forbrugsafgifterne, som jeg har gjort Rede for med de Tal, jeg her har nævnt, motiverer, at det samlede Provenu af disse Forbrugsafgifter i den kommende Periode maa indgaa direkte i Statskassen, og da der ikke stilles noget Forslag i det her foreliggende om Ændring af Tidsfristen i den tidligere Lov, betyder det altsaa, saafremt dette Lovforslag vedtages uændret, at for Fremtiden indgaaar det samlede Provenu i Statskassen.

Jeg skal dernæst tillade mig at fremsætte *Forslag til Lov om Ændring i Lov om Omsætningsafgift af Motor køretøjer*. Ved Lov af 3. Juli 1943 blev Omsætningsafgiften af Motor køretøjer forhøjet for nye Vogne, og samtidig indførtes en 15 pCt.s Afgift for brugte Køretøjer. Loven medførte, at Provenuet af Omsætningsafgiften, der under Krigen var gaaet helt ned til 400 000 Kr. for et Aar, steg til over 4 Mill. Kr. i 1944—45 og yderligere er steget i den forløbne Del af indeværende Aar. Afgiften tilfalder Kommunerne ligesom de andre Motorafgifter. Loven udløb den 31. Oktober 1944, men blev ved Lovanordning forlænget til 31. Oktober 1945.

Da Motorafgifterne under Krigen kun har indbragt smaa Beløb og der fra Statens Side er givet Kommunerne Forskud paa de kommende Motorafgifter for meget betydelige Beløb, er der i høj Grad lagt Beslag paa de Midler, Omsætningsafgiften kan indbringe. Loven foreslaas derfor forlænget, dog foreløbig blot for 3 Maaneder, idet der dog stilles Forslag om en enkelt Ændring i Regelen i Lovens § 16, saaledes at der gives videre Kredse end tidligere Mulighed for at drive Erhvervshandel paa det Omraade, Loven omhandler; det vil altsaa sige, at man bryder med den faktiske Monopolbestemmelse, som Loven ellers indeholder. Jeg skal, idet jeg understreger denne Ændring, indstille dette Lovforslag til Tingets hurtige og velvillige Behandling.

Det tredje Lovforslag, jeg skal have den Ære at fremsætte for det høje Ting, er *Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 462 af 20. November 1942 om midlertidige Toldafgifter*. Idet jeg henviser til dette Lovforslags Bemærkninger, skal jeg kun anføre, at der ved